

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 410/2020
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Цмиљка Младеновић, адвокат из ..., против тужене „Директне банке“ а.д. Крагујевац, правног следбеника „Piraeus банке“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Краљеву и Трећег основног суда у Београду, са конкуренцијом месне надлежности Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Краљеву.

Образложење

Основном суду у Краљеву је 11.03.2020. године поднета тужба, ради утврђења ништавости одредбе члана 1. став 1.8 уговора о динарском кредиту за рефинансирање од 24.07.2012. године, закљученог између тужиле и „Piraeus банке“ а.д. Београд, правног претходника туженог, којом је предвиђено право банке, као даваоца кредита да од тужиле, као корисника кредита, наплати трошкове обраде кредита и пуштања кредита у течај и ради исплате износа од 3.300,00 динара, који је банка тужили, по тврдњи тужбе, по овом основу одмах по исплати средстава кредита наплатила, са законском затезном каматом од дана стицања без основа до исплате.

Тужила је уз тужбу доставила уговор чије утврђење делимичне ништавости тражи, којим је у члану 17. прописано да је у случају спора у вези и поводом овог уговора, а који се не може решити мирним путем, стварно надлежан суд у Београду.

У одговору на тужбу од 06.04.2020. године тужени је истакао приговор месне ненадлежности, сматрајући да је за суђење у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду, према споразуму о месној надлежности суда у Београду садржаном у члану 17. уговора од 24.07.2012. године.

Основни суд у Краљеву се решењем П 442/20 од 07.04.2020. године, по приговору месне ненадлежности туженог, применом чланова 38, 40. став 2. и 65. ЗПП огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе уступио Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на територији чије надлежности се налази, према извештају Агенције

за привредне регистре, седиште правног претходника тужене „Piraeus banke“ а.д. Београд.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежаност и уз пропратни акт П 13283/20 од 15.09.2020. године је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности, сматрајући да је за поступање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду, јер се тужени у приговору ненадлежности позвао на надлежност тог суда.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Краљеву.

По оцени ревизијског суда у конкретном случају, нису испуњени услови прописани чланом 19. ЗПП за заснивање месне надлежности Трећег основног суда у Београду.

Наиме, Основни суд у Краљеву се огласио месно ненадлежним по приговору туженог, са образложењем да су парничне странке уговорице месну надлежност стварно надлежног суда у Београду, што је начелно тачно.

Међутим, клаузула о пророгацији месне надлежности из уговора о кредиту од 24.07.2012. године не садржи одређење који суд на територији Града Београда је месно надлежан за поступање, нити садржи критеријуме на основу којих би се ова околност могла одредити. Из изложеног следи да одредба уговора којом су се странке споразумеле о месној надлежности због своје неодређености и неодређивости не производи правно дејство, па стога нема услова за заснивање месне надлежности ни Првог основног суда у Београду како је то предложио тужени, ни Трећег основног суда у Београду, коме је предмет достављен на поступање.

Како споразум о уговарању месне надлежности суда није произвео дејство у смислу пуноважне измене месне надлежности, сходно члану 65. ЗПП, то је за поступање у овом предмету месно надлежан суд коме је тужба иницијално поднета, а то је Основни суд у Краљеву, према члану 54. тог закона.

Следом изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**